

ยาเสพติด

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนโธ

เทศน์เช้า วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากุด อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ความเห็นของเรา คืออย่างที่เราพูดถึงเรื่องเนื้อของมนุษย์ เห็นไหม เนื้อของมนุษย์ พระพุทธเจ้าเห็นโทษของมันพระพุทธเจ้าจะกินไว้เลย แต่เรื่องอย่างนี้ เรื่องนี้มันเป็นฝ่ายว่ามันมีคุณมีโทษ อย่างเช่นเรากรเรื่องหมอนี่ หมอบอกเลย ในโลกนี้นะให้ยาเหลือชนิดเดียวให้หมอเลือก เลือกอะไร? หมอเลือกมอร์ฟีนนะ เพราะมอร์ฟีนนี้มันคุมได้หมด มอร์ฟีนนี้มันจะฉีด ใครเจ็บปวดเขาจะเลือกมอร์ฟีน แต่มอร์ฟีน เฮโรอีน นี่ให้โทษกับทางสังคมมากมายมหาศาลเลย แต่มันจะให้ผลในทางรักษาได้แค่นั้น

ไอ้บุญหรีนี้ก็เหมือนกัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่บัญญัติเลยว่ามันเป็นสิ่งที่ผิด เพราะว่าสมัยพุทธกาลสังคมมันเล็กใช้ไหม แล้วการใช้ยานี้มันมีพวกยาไซแนส แล้วอย่างเช่นมาศัพทของราชาศัพท์ เห็นไหม ทรงพระโอสถนะ เวลาคุณบุญหรีทรงพระโอสถ นี่มันเป็นยาได้ส่วนหนึ่ง แต่ส่วนที่มันผิดโลกวัชชะนี้เราเห็นด้วย ที่ว่าโลกเขาติดยานะที่ว่าการคุณบุญหรีนี้ พระ... กิเลสอย่างนี้ทำไมละไม่ได้ ถ้าอย่างพวกเรานี้เราควรละขึ้นมาก่อน

อย่างบุญหรี หนักนี้เหมือนกัน อย่างอาจารย์มหาบัวท่านบอกเลย เมื่อตอนที่ท่านฉันหมากนะ เมื่อก่อนท่านฉันหมาก แล้วปฏิบัติในกฎนี้ท่านจะละทิ้งได้เลย ไม่นั่นก็ได้ แต่เดี๋ยวนี้ฉันนะ ท่านบอกเลย เวลาเจ็บฟันนะ เวลาเจ็บฟันนี้พอฉันหมากเข้าไปนี้ หมากมันจะไปยึดให้ฟันแน่น ฟันนี้เขาถึงแน่นมาก ฟันของท่านไม่เคยถอนเลย ฟันท่านจะมีตลอดไป จริงอยู่มันมีโทษ มันเป็นยาเสพติด แต่มันก็เป็นยาส่วนหนึ่งที่จะเข้าไปรักษาฟัน อันนี้มันเป็นยากสมุนไพรรักษาฟันนี้ เราจะมองต่างกัน

ตอนนี้ะทางตะวันตกจะย้อนกลับมาณะ ย้อนกลับมาเรื่องสมุนไพรมด เห็นไหม จะย้อนกลับมาเรื่องสมุนไพรมด เรื่องสิ่งนี้เป็นของดีๆ นี่ย้อนกลับมา แล้วก็มาลักของเรา เพียงแต่ว่าเวลาพูดนะ พูดว่าสิ่งนั้นไม่ดีๆ ให้พวกเราหลง พวกเรานี่จะไปเอาแต่ยาแผนปัจจุบัน แต่ยาสมุนไพรมดเราจะมองข้าม แต่ของเขากลับไปกินของธรรมชาติๆ กัน แม้แต่เขายังคิดอย่างนั้น

นี่ถ้าใครคุมสื่อ ใครคุมสื่อมวลชนแล้วเขาจะขึ้นมาสั่งคม ถ้าสั่งคมของเราอย่างนี้เราต้องยืนของเราขึ้นมา อันนี้เพราะความไม่เข้าใจ เพราะความไม่มีซมึมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีซมึมาปฏิบัติแล้วถึงวางไว้เป็นกลางใจ ถ้ามากเกินไปเป็นโทษ ถ้าพอดี พอดีนะบางอย่างเป็นประโยชน์ อย่างสุรานี้เป็นพวกกษัยยานี้ยังต้องใช้สุราเลย แต่ถ้าคนติดสุราเข้าไป คนนั้นก็หย่าเปลยเหมือนกัน มันอยู่ที่ว่าทุกอย่างมีแง่มุมของมัน มีคุณและมีโทษทั้งหมด

ฉะนั้น ส่วนใหญ่ถ้ามันเป็นโทษขึ้นมาท่านจะบัญญัติให้มันเป็นโทษไปเลย ห้าม! ห้าม! ห้ามทำ! แต่อันนี้มันไม่ได้บัญญัติ นี่สิ่งที่พระพุทธเจ้าไม่ได้บัญญัติ นี่พระอรหันต์ใจ หลวงปู่แหวนนี่ ครูบาอาจารย์เป็นพระอรหันต์ ถึงบอกว่าถ้าพระพุทธเจ้าบัญญัติ พวกนี้จะไม่ทำเลย จะไม่ผิดเลยใจ จะไม่ยอมทำความผิด แต่ในเมื่อไม่ได้บัญญัติ ตามธรรมวินัยสิทธิมี ทำตามสิทธิใจ คือว่าไม่เชื่อสั่งคม ไม่เชื่อกระเส แต่เชื่อการตัดสินใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตัดสินว่าผิด แล้วเราเชื่อในปัญญาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใช่ไหม เราว่าปัญญาคุณที่ทำให้เราพ้นจากกิเลสกัน นี่เราเชื่ออันนั้นมาก แล้วทำไมเราจะมายอมรับตรงนี้ล่ะ เพราะตรงนี้มันไม่มีมาในพระไตรปิฎก ถ้ามีในพระไตรปิฎก ว่า ห้าม! นี่จะไม่ทำ เพราะอะไร เพราะพวกนี้เคารพ นี่ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก จะฝืนทำความผิดพลาดนี้เป็นไปไม่ได้เลย มันเป็นไปไม่ได้ แต่ผู้ที่สำเร็จไปแล้วผลอ พลังผลอไปนี่...ไม่ใช่พลังผลอนะ มันเป็นสัญชาตญาณทำไป อันนั้นมันเป็นความผิดโดยไม่มีเจตนา

เห็นไหม ถึงบอกว่ามีแต่กิริยา ผู้ที่สำเร็จแล้วนะมีแต่กิริยาการเคลื่อนไหว แต่หัวใจตั้งใจทำความผิด...ไม่มี ไม่มีหรอก นี่กรรมมันถึงเข้าอันนั้นไม่ได้ไง มันเป็นกิริยาที่การเคลื่อนไหว

ออกมาเฉยๆ เห็นไหม แล้วพอกิริยาอันนี้มันกระทบกระทั่งกันไปนี่ มันเป็นไป คือว่าสติสมบูรณ์ สมบูรณ์เด็ดขาด แต่ความคิดอันนี้มันเป็นความผิดโดยไม่มีเจตนา เป็นกรรมไปไม่ได้ มันเป็นกรรมไปไม่ได้

อันนั้นปล่อยไป เราจับประเด็นนี้ไว้นะ แล้วเราสนใจตรงนี้ไป อย่างที่ท่านว่า เห็นไหม ไม่ใช่ว่าพวกใครแล้วจะว่าพวกคุณนะ มันต้องย้อนกลับไปพระไตรปิฎก พระไตรปิฎกบัญญัติไว้ว่าอย่างไร พระไตรปิฎกไม่ได้บัญญัติไว้ซะใหม่ กฎหมายไม่มีนี่เราจะไปฝืนทำกันทำไม ไม่ได้ฝืนทำ แล้วกฎหมายไม่มีนี่มันก็ต้องแบบว่า ท่านต้องเห็นคุณของสิ่งที่เป็นประโยชน์ด้วย แล้วคนที่ใช้คุณตรงนั้น แต่ถ้าเราไปใช้เป็นยาเสพติด คือว่าเราไม่เป็นประโยชน์ เราไม่เห็นประโยชน์ของมัน เราก็ไม่ใช่ได้

อย่างเช่น หลวงปู่แหวน เห็นไหม ท่านบอกเลยนะ ถ้าเป็นยาเสพติดนะ ท่านบอกข้านี้ก็ ยาเสพติด มีพระไปถาม พระหลายองค์มากเลยที่เคารพมากแล้วบอกว่า

“หลวงปู่ หลวงปู่ เขาว่าสูบบุหรี่นี้เป็นยาเสพติด”

“ข้าวก็เป็นยาเสพติด” ท่านว่าอย่างนั้น

จะเห็นว่า ถ้าพูดถึงว่าข้าวเป็นยาเสพติดนี้ เราบอกไม่ใช่ เพราะข้าวเป็นอาหาร แต่เรามองลึกๆ เข้าไปในหัวใจสิ หลวงปู่นี้มองถึงความสะอาดของใจเลยใจ ถ้าใจไม่สะอาดความคิดที่เป็นกิเลสนั้นก็เสพติด เห็นไหม เสพติดอารมณ์ก็เสพติด เห็นไหม เขาถึงว่าศาสนาเป็นยาเสพติด อาจารย์มหาบัวบอกว่า ขอให้เสพติดจริงเถอะ ถ้าศาสนาเสพติดนะ เสพแล้วให้ติด คือให้ติดในหลักของธรรม แต่นี่มันเสพไม่ติด มันไปเสพติดกิเลสใจ เสพติดความพอใจของตัวเอง ว่าการดูดบุหรี่ การฉันทมากนี่ก็เป็นความพอใจของตัวเอง อันนั้นก็แล้วแต่ความเห็นนะ

ถ้าเรายังไม่เข้าใจตรงนี้อยู่ เราก็ยังเวียนว่ายตายเกิดอยู่ เช่นว่า เวียนว่ายตายเกิด เห็นไหม วันนี้อย่างเกิด เกิดเห็นไหม อะไรพาเกิด? จิตดวงนี้พาเกิด ถ้าจิตดวงนี้ดีจะจิตดวงนี้พาเกิด ตรงนี้เป็นปัญหาหญาปากคอก แต่ถ้าตรงนี้เราปล่อยไว้ เราวางไว้ ถ้าเห็นว่าผิด เราไม่ทำ เราไม่ทำ เรา

ทำแต่ความถูกต้องเข้าไปเพื่อให้ใจสงบขึ้นมา เห็นไหม เป็นศีล เป็นสมาธิ เป็นปัญญา เป็นศีล ก่อน ถ้าศีลว่าผิด ถ้าศีลมันไม่ได้จับไว้ว่าผิด สิ่งนั้นเป็นสมบัติกลาง ให้เอามาประเทศเข้าไปจับ มหาประเทศ เห็นไหม ถ้าสิ่งนั้นเข้าได้กับศีลควรให้เป็นศีล สิ่งนั้นเข้าไม่ได้กับศีล ไม่ใช่เป็นศีล ฉะนั้นว่า ถ้าเขาใช้อันนี้เข้าไปตัดแล้วยังจับได้อยู่ แล้วภาวนาเข้าไปเป็นประโยชน์ อันนั้นเป็น ประโยชน์เข้าไป

เห็นไหม เราถึงย้อนกลับเข้าไป ถ้าเสพติดแล้วใจนี้มันเสพติด เสพติดอารมณ์ด้วย เสพติด จากความเป็นข้างนอก ถ้ามันไม่เสพติด ถ้าจิตใจไม่เสพติด ทุกอย่างเป็นกิริยาทั้งหมด เป็นกิริยา ทั้งหมด เห็นไหม

มีพระฝรั่งไปบอกเลยว่า “เรื่องกรรมยุติ มหานิกายนี้ยุ่งมากเลย เขาควรจะทำตัวอย่างไร ทำไมอาจารย์มหาบัวไม่ตัดสินใจเรื่องนี้”

นี่อาจารย์มหาบัวตอบนะ ท่านตอบว่า “อาจารย์มหาบัวไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า ถ้าเป็น พระพุทธเจ้านี้มันสมานสังวาสได้” ตอนที่เข้าป่าเลไลยก์ เห็นไหม ตรงที่ว่าธรรมกถึกกับนั้น นะ นี่เวลาแยกออกจากกัน พระพุทธเจ้าบอก “อย่าทำนะ มันเป็นนานาสังวาส” ถ้าศีลต่างกัน นานาสังวาสแล้วจะรวมกินรวมนอนกันไม่ได้ นี่เขาก็ยอมทำกัน แล้วก็แยกออกไป สุกท้ายแล้ว โคนโยมเขาไม่ยอมใส่บาตรให้กิน คัดหลังขึ้นมา ไปเอาพระพุทธเจ้ามา พระพุทธเจ้าสมาน สังวาส เห็นไหม พระพุทธเจ้าสมานสังวาสได้ มันเคยมีเหตุการณ์อย่างนี้แล้วพระพุทธเจ้าสมาน สังวาส แต่มันเป็นเจ้าของศาสนาทำองค์เดียว

อันนี้เขาไปถามว่า “ทำไมอาจารย์มหาบัวไม่ทำ”

อาจารย์มหาบัวบอกว่า “ท่านไม่ได้เป็นพระพุทธเจ้า ท่านทำไม่ได้ ท่านไม่สามารถทำได้”

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าพระพุทธเจ้าวางธรรมและวินัยไว้ ถ้าเราไม่ได้ตัด ไม่ได้มีไว้ เราไปทำ หรือไปนี้ มันเป็นการกล่าวดูได้ (เทพสิ้นสุดเพียงเท่านี้)